CICLISM

Inaugurarea oficială a sezonului se va face Duminică

Organizează clubul „Aquila-Marathon"

Prima dată, trecută în calendarul Federației române de ciclism, este cea de Duminică 3 Aprilie, când gruparea „Aquila-Marathon" va face să se desfășoare, o alergare de semifond pe distanța București-Snagov-București (72 km).

Evenimentul coincide cu inaugurarea oficială a sezonului ciclist, întrucât cele trei probe de pregătire organizate până în prezent, s'au datorat, mai mult, timpului care fiind foarte favorabil, a îndemnat pe alergători să lasă mult mai devreme la lucru și deci să-și desăvârșească forma din timp.

Cu proba de Duminică însă, activitatea va fi considerată drept începută și ciliștii noștri vor trece la lucrul efectiv.

Cum cei mai mulți, în special corifeii, dețin o formă avansată este de așteptat să asistăm la dispute înverșunate, chiar din ziua reluării activității.

BUCUREȘTI—SNAGOV—BUCUREȘTI

Pentru inaugurare, gruparea „Aquila-Marathon" a selecționat — să recunoaștem — un parcurs admirabil și o distanță convenabilă.

Pe asfalt și pe 72 km., alergătorii nu vor fi supuși la eforturi cari ar putea să le compromită viitoarea carieră.

Alergarea de Duminică nu este deloc pretențioasă și se pare că ea se va putea asemăna cu o plimbare în grup, singuri cei foarte slabi fiind amenințați să piardă teren.

Faptul că întrecerea se va desfășura pe asfalt și nu va cere eforturi prea mari, va atrage un mare număr de adeziuni și nu este exclus ca prima alergare a anului să strângă la start o cifră record de concurenți.

Dacă prevederile noastre se vor realiza, emulația va depăși chiar cele mai optimiste așteptări și propaganda va fi din plin servită.

REGULAMENTUL PROBEI

Pentru deschiderea sezonului ciclist, gruparea „Aquila-Marathon" organizează o cursă ciclistă pe distanța București-Snagov-București (72 km.).

Cursa este deschisă alergătorilor de toate clasele și categoriile, făcând parte din grupările afiliate la F. R. S. C. pe anul în curs.

Cursa se aleargă conform regulamentului de curse al F. R. S. C. și clubul organizator își declină orice răspundere în caz de accidente.

Traseul probei este următorul: plecarea în grup din piața Victoriei pe șos. Kiselef, șos. București-Ploești prin satele Otopeni-Săftica-Tâncăbești-Snagov, întoarcerea — fără oprire — la depozitul de benzină, înapoi pe aceleași traseu intrarea în București făcându-se pe Șoseaua Kiselef — ocolirea Arcului de Triumf — bul. g-ral Prezan, sosirea la statuia Aviației.

Clasamentul se va face individual iar premiile oferite sunt următoarele:

Premiul I-iu lei 300 și un abonament la rev. „Sprint".

Premiul II lei 200 și un abonament la rev. „Sprint".

Premiul III lei 100 și un abonament la rev. „Sprint".

Premiul IV lei 50 și un abonament la rev. „Sprint".

Pentru încurajarea tinerilor alergători societatea „Lampadar" oferă o cupă în fiecare an, primului alergător junior (până la 21 ani) din orice categorie, intrat în clasamentul general.

Timpul pentru închiderea controlului este de 10 minute dela primul sosit.

Alergătorii pot întrebuința roata fixă sau liberă, fără schimbător de viteză și ghidoanele trebue să fie bușonate.

Adunarea concurenților va fi la ora 9 dimineața și plecarea se va da la ora 10 precis din piața Victoriei.

Alergătorii n'au voie a se alimenta pe parcurs dela persoane particulare.

Este deasemenea interzis participanților de a merge în trena oricărui vehicul. Contravenientul va fi descalificat.

Inscrierile se primesc la d. Teulen, calea Griviței nr. 37 în schimbul unei taxe de 20 lei până Vineri 1 Aprilie ora 18.

Noua formulă a turului Franței

Un interview cu „Papa" Desgrange

„Miroir de Sports", sub iscălitura trimisului său Lucien Avocat, publică următoarele:

Incă de mulți ani d. Henri Desgrange are obiceiul de a-și petrece vacanțele de iarnă pe Coasta de Azur în măreața lui vilă „Mia" la Beauvallon, aproape de Sainte-Maxime, în fundul golfului Saint-Tropez.

Ținutul este însorit complect și ferit de vânturi de către masivul muntos Maures, în care „tatăl turului Franței" face lungi marșuri forțate.

Sosisem la vila „Mia", tocmai în momentul când Desgrange terminase antrenamentul său zilnic: el era transpirat dar plin de viață. Se scuză puțin, pentru a-și lua dușul și apoi ne primi pe veranda vilei.

— Veți menține și anul acesta formula după care se aleargă turul Franței, bine-înțeles dacă veți ține seama de noua conjectură politică a statelor?

— *Turul Franței* — răspunde Desgrange—*nu este opera unui an, nici a unci generații chiar, ci a unei epoci!*

Pe aceste considerente am stabilit turul.

Oamenii, lucrurile, se pot schimba, dar Turul Franței, nu!

— Poate pentru anul acesta!

— *Pentru ce, tocmai pentru anul acesta?*

— Pentrucă aveați obiceiul să vă adresați federațiilor ciliste din fiecare țară pentru selecționarea concurenților. Cum veți face anul acesta în Spania spre exemplu, unde anul trecut, guvernamentalii erau stăpânii țării și desemnau pe alergătorii lor și unde anul acesta situația nu mai e aceiași?

Nouă din zece ciclești cari interesau ciclismul mondial sunt în afară de influența guvernamentală în Spania.

— *Voi cere atunci „Uniunei Cicliste Internaționale" să elibereze licențe individuale alergătorilor pe cari îi voi angaja, astfel că Berrendero, Canardo, Esquerra și alții vor participa.*

— De acord, dar dacă un conflict armat sau quasi-conflict va zdruncina Europa?

— *Atunci, nu vom mai organiza Turul, cum am făcut și 'n anul 1915. Noi suntem încă, și aceasta este o nenorocire, titularii politicii în sport. Trebuie să ne înțelegem cu toții și să nu ne mai punem piedici cari nu fac de cât să micșoreze prestigiul sportului francez.*

— De acord încă odată: dar chestiunea anexiunei Austriei de către Germania este fără efect pentru Turul Franței?

Nu vom mai avea alergători austriaci!? Dar în ceeace privește pe alergătorii italieni?

Nu ignorez că participațiunea italienilor depinde și de condițiunile de politica externă pe care o duce Italia: eu nu pot nimic, voi aștepta să văd ce aduce timpul.

Sper însă că prietenii mei italieni vor alerga în Turul Franței și pentru aceasta am asigurările formale ale excelentului Bartali.

— Dar pentru Elveția, iată, dacă nu mă înșel, un alt, subiect de neliniște! Amberg Zimmerman și Litschi, cari sunt cele mai mari vedete ale ciclismului elvețian, mi-au declarat săptămâna trecută că, nu-i mai interesează Turul Franței cu moneda franceză atât de scăzută la bursă. Amberg mi-a declarat că echipa elvețiană a câștigat în total 20.000 franci anul trecut în Turul Franței și că această sumă împărțită la 5 alergători a devenit atât de mică încât mai mult câștigau într'o cursă în țara lor.

Anul acesta nu mai există aceiași căldură de a participa la alergătorii elvețieni.

— *Sunt neputincios în fața devizelor și a politicii, a declarat d. Desgrange.*

Ne rămâne numai influența federală. In Elveția sunt două federațiuni: cea din Elveția germană și aceea din Elveția franceză, la care d. Burgi președintele U. C. I. este în frunte.

Aceasta din urmă a fost întotdeauna însărcinată să facă alegerea pentru turul Franței și sper că și anul acesta va face același lucru 36 Francezi: 80% novici.

— Dar în ceeace privește alergătorii francezi? Pare-mi-se că vă găsiți într'o situație tot atât de critică ca și cu aceea a streinilor. Oameni ca Speicher, Archambaud au devenit bogați, ei se interesează numai de afacerile lor comerciale.

Ce veți face?

— *Nu știu încă* — ne declară cu franchețe Desgrange — *în tot cazul nu voi mai reînoi greșeala de anul trecut.*

In 1937 mi se spunea după fiecare cursă: Nu veți putea face altceva nimic decât să rețineți pe... Cloarec *care este cel mai bun alergător de gloată, sau Gamard care este omul-speranță, sau Tanneveau care este tipul echipierului perfect al Turului sau Thietard care a făcut o excelentă impresie în cursa Bordeaux-Paris.*

Ori, Cloarec, Gamard, Thietard și Tanneveau n'au făcut nimic în tur. Anul acesta voiu reține pe Gallien cu condiția ca să facă o excelentă cursă în Junie și pe Antonin Magne.

— Pentruce scumpul meu director vă este imposibil să țineți socoteala de cursele furnizate în acest sezon? Am văzut pe Mallet relevându-se ca mare grimpeur și sigur că va fi și relevația Turului; am notat pe Gianello, cel mai bun alergător de coastă; că Frechand este în mare progres; că Lessueur este mai bun ca ori când...

— *Eu nu spun că nu sunt buni!? dar formula din acest an le acordă o șansă și voiu lua probabil din protejații d-tale, cum voi lua deasemenea și din novici.*

De ce vreau să mă feresc este de titlul pompos de „as" cărora toți ceilalți alergători i se vând pentru nimica toată.

Echipele franceze N. 1, N. 2 și N. 3 vor avea același statut, aceleași îngrijiri și aceleași șanse pentru câștig.

Să spunem că într'o echipă rapidul Fréchaud câștigă etapa la sprint; că Gianello termină în frunte, vârfuri de munte.

Aceasta îmi permite să sper că această echipă va munci pentru binele ei fără să caute a face „combinații".

*

Inainte de a părăsi Beauvallon i-am pus lui Henri Desgrange chestiunea care ne stătea pe buze de mult timp:

— V'ați anunțat plecarea din marea armată a sportivilor?

Desgrange privește marea care licărește în bătaia soarelui și palmierii cari seven se inclină la adierea vântului...

Sigur! Cred că am dreptul după 40 ani de luptă zilnică în slujba sportului.

Dar drept e ca, dacă lupt de 40 ani, să nu abandonez astfel câmpul de luptă și opera mea.

Voi mai incerca să-mi mențin odihna, luându-mi concedii mai lungi. Dar, ce vă face să credeți că voi părăsi sportul?

Slavă Domnului, de două ceasuri nu vorbim decât despre sport și nu sunt obosit de loc!

Ciclo Cross

După ultima alergare a sezonului de primăvară

Câteva constatări neplăcute și o măsură salutară

Cursa de Duminică, ne-a prilejuit unele neplăcute constatări, — pe care n'am vrut să le consemnăm în cronica de eri, tocmai pentruca să nu știrbim din frumusețea spectacolului, desvăluind o realitate brutală, venită să întunece serios, o zi „însorită" din mai toate punctele de vedere.

Iată despre ce este vorba.

Deși s'a aliniat la start un foarte restrâns număr de concurenți s'au găsit totuși câțiva care au călcat în mod flagrant cele mai elementare noțiuni de bun simț, în ce privește ținuta. Am văzut băeți care, probabil, că au trecut cu vederea că în ajun fusese Sâmbătă seara și măcar atunci, odată pe săptămână „tot...omul" (era să zicem țiganul) se spală, face o „baie generală", — cum se spune.

Dar dintre toți acești „delicvenți" la bunul simț, Țoncu, (dacă n'a câștigat cursa) apoi a bătut recordul. Un record rușinos însă. S'a prezentat la start cu un tricou nespălat, ținut par'că pe undeva, în vreun coș cu rufe întrebuințate, în vreun fund de ladă sau sub pat. Dar chiloții au constituit punctul final și culminant al lipsei de îngrijire. Intr'o stare deteriorată, și cu numeroase „ochiuri" ofereau un.. „tablou" desgustător.

Și Țoncu nu e de vină. Nu, hotărât, el nu poartă vina cea mare, ci numai una mai mică. Cei culpabili de această obscenitate, sunt mai marii grupării lui. In sarcina lor cădea să observe ținuta băeților, să se îngrijească de ei, să le interzică asemenea „apariții".

Decât să se țină de „politica" ciclistă, de tot felul de „bețe 'n roate" sau contestații (cum fac, spre regretul nostru și în detrimentul sportului, destui diriguitori de cluburi) ar fi făcut mai bine să corespundă rolului de conducători, căci rușinea se răsfrânge asupra culorilor grupării și, indirect, asupra prestigiului pedalei, în care se găsesc foarte mulți băeți cu o ținută ireproșabilă în ciuda acestui sport deseori abundent în praf și noroi.

Conducătorii grupării ar trebui să sacrifice puțin din plăcerea de a apare epatant într'un superb aerodinamic și să „coboare" între ciclești, să interzică anumite lucruri care nu-le fac de loc cinste calității de *încurajatori* ai sporturilor, sau să-și pună reprezentanți mai destoinici, care să țină cu competență frânele secției cicliste.

ION PEDALA